

Упутства за израду семинарских радова

Технички захтеви које је потребно поштовати при изради семинарских радова

- Семинарски рад се предаје откуцан на листовима формата А4
- Дужина рада треба да износи од 3 до 5 куцаних страна;
- Стране семинарског рада је потребно пагинирати, тј. обележити бројевима почевши од првог листа после садржаја, тј. од почетка излагања. Рад је потребно израдити у два примерка, од којих један задржава студент а други предаје предметном наставнику. Студент потписује семинарски рад изнад свог одштампаног имена и презимена на насловној страни.
- Семинарски рад треба да има следеће делове:
 - Насловну страну
 - Садржај (са поднасловима)
 - Текст семинарског рада
 - Листу референци (библиографију)

Садржај - навести основне делове рада, наслове и поднаслове, као и бројеве страна на којима се налазе.

Увод – на јасан и прегледан начин презентирати суштину проблема и указати на значај теме.

Главни део (разрада теме) – осмшљен, темељан и аргументован приказ теоријских и практичних аспеката теме; обухваћено све оно што је у уводу обећано; рашчлањен на поглавља, одељке и пасусе;

није само проста репродукција текста из извора већ садржи ставове и критичке погледе студента у вези са основним питањима која се у раду третирају;

Већи удео мишљења студента – квалитетнији рад.

Закључак - систематично и концизно саопштена најважнија сазнања; произилази из читавог садржаја рада, даје критичку оцену теме која је предмет разраде, указује на проблеме и питања који би требало даље да се обрађују и проучавају, даје препоруке за васпитно-образовни рад.

Литература - преглед извора који директно или индиректно третирају садржај теме рада; доследна примена референци у литератури.

Прилози – адекватно означени; у функцији бољег разумевања садржаја рада.

Цитати - доприносе већој јасноћи и богатству самог текста; ради доказивања властитих ставова или чешће за илустрацију сопственог мишљења; одмерено и адекватно.

Језик - текст је написан граматички и правописно (ортографски) коректно; мисао је јасно изложена и довољно образложена да би била схваћена.

Стил изражавања мисли - интерпретира садржај логично, прецизно и јасно; користи стручно-научне термине и друге речи у правом, а не у преносном значењу; текст је логично написан тако да свака реченица има своје место, као карика у ланцу и природно извире из претходне; пажња је усмерена на суштину проблема који се у теми семинарског рада обрађује.

➤ Пример насловне стране семинарског рада:

<p>ВИСОКА ШКОЛА СТРУКОВНИХ СТУДИЈА ЗА ОБРАЗОВАЊЕ ВАСПИТАЧА У ШАПЦУ</p>	
<p>Предмет: КУЛТУРА ГОВОРА И КОМУНИКАЦИЈЕ</p>	
<p>----- (Тема рада)</p>	
<p>СЕМИНАРСКИ РАД</p>	
<p>У Шапцу, _____ (дан, месец, година)</p>	<p>(потпис студента) ----- (штампано име и презиме студента)</p>
<p>_____ (име и презиме предметног наставника)</p>	<p>Бр. инд.-----</p>

Навођење цитираних аутора у раду

Основно је правило да се у тексту рада поред цитата или парафразе у загради наведе **презиме аутора** (или више аутора¹), **година издања и број стране**.

На пример:

„Сви ми који живимо у савременим друштвима свакодневно смо окружени различитим писаним текстовима, било да их сами производимо или да примамо оне који су други сачинили“ (Бугарски, 1997: 7).

Покушаћемо да наведемо најчешће случајеве:

1. Приликом писања рада, после сваког дела који је парафразиран, наводи се само у загради извор литературе, са годином издања књиге или чланка.

На пример: (Илић, 2002)
(Андрић, 1987)

2. Уколико се наводи **страна литература**, у тексту се наведе у српској транскрипцији, фонетским писањем презимена, а затим се у загради наведе оригиналан назив и година издања.

На пример: Диманш (Dimanche, 2002).

3. Уколико постоје **два аутора**, тада се наводе оба.

На пример: (Хавелка и Ивић, 2005)
(Михић и Михаић, 2003)

4. Уколико се наводи **више од два аутора** тада је најбоље у раду навести презиме првог аутора и скраћеницу „и сар.“ или „et. al.“.

На пример: (Пешикан и сар. 1993)

5. Уколико се **цитира аутор који је већ цитирао неког аутора**, наводи се прво цитирани аутор, а онда онај аутор којег смо ми цитирали.

На пример (Ђурић, 1994, према Голубовић, 2002).

Значи, у књизи коју ми користимо аутор (Голубовић), већ цитира Ђурића.

Неопходно је навести оба аутора.

6. Новији **модел цитирања** су:

(Еко, 2000: 97)
(Андрић, 1987: 125)

(Еко, Умберто, 2000, 55)
(Андрић, Иво, 1987, 125)

(Еко, У, 2000, 55)
(Андрић, И, 1987, 125)

7. Ако се **понавља навођење исте књиге**, нема потребе да се наводе сви детаљи, већ:

(Исто, 159) или (Исто дело, 159)
(Опет, 78) или (Оп.цит, 56)
(Ибидем, 67) или (Ибид. 199)

¹ Уколико има више аутора, обично се наводи први аутор уз ознаку и др. / и сар. / et. al.

Документовање изворника у листи референци (библиографији)

Библиографски податак наведите на следећи начин:

Ауторово презиме,име(година издања): Наслов књиџе. Место издања: Име издавача.

1. Литературу на крају рада треба наводити **по азбучном тј. абecedном реду** презимена аутора. На пример:

Еко, Умберто (2000): „Како се пише дипломски рад“, Народна књига, Београд.
Крећа, М. (2009), *Међународно јавно право*. Београд: Службени гласник.
Нушић, Бранислав (1989): *Реторика: наука о беседништву*. Београд: Пи-вода Ружић.

2. Ако се један аутор наводи више пута, наводи се по редоследу (години) публикавања референце. Уобичајено је књиге истог аутора наводити хронолошки, старија дела пре новијих, на пример:

Бугарски, Ранко (1986): *Језик у друштву*. Београд: Просвета.
Бугарски, Ранко (1989): *Увод у општи лингвистику*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.

Бугарски, Ранко (1997): *Језик у контексту*. Београд: Чигоја штампа.

- Уколико се наводи више радова истог аутора у једној години, године треба да буду означене словима: а, б, в нпр. (2008 а), (2008 б).

3. У раду се наводи коришћена литература, оно што се није користило не треба наводити.

4. Ако се наводе **два аутора**, на пример:

Лукић, Живан и Марковић, Мирјана(2003): *Култура говора и комуникације*. Ваљево: Интелекта.
Ракић-Водинелић, В., Кнежевић, Г. (1998). *Грађанско процесно право Европске уније*. Службени гласник, Београд.

5. Уколико се наводе **више аутора**:

Пешикан, Митар и др. (1994): *Правни српског језика*. Нови Сад: Матица Српска.

6. Књиге које **немају аутора** наводе се:

Група аутора (2007). *Речник српског језика*. Матица српска, Београд.

7. **Чланак** из новина наводи се на следећи начин:

Cummings, J. (2001, April 19). *Guide to European community Law. Newsweek*, 139, 64-65
Закон о високим школама (1994, 18. јануар). *Народне новине*, бр. 3.

8. Уколико се наводи **поглавље** из књиге:

Шипка, М.(2001а). *Назив језика као уставноправна категорија*. У: *Језик и демократизација (Зборник радова)*. Сарајево, 121-136.

Михић, В., Михић, И. (2003). *Признајем, прихватим, поштујем*. У: *Психологија*, 36, стр.167-182.

Документовање електронских изворника

(наведено према: <http://www.mla.org>)

Документовање електронских изворника треба да следи опште принципе који се примењују при навођењу библиографских података у штампаном формату. Ипак, треба имати у виду да је често потребно навести и додатне податке на пример, датум када је текст, слика, и др. Преузет са електронске мреже, електронску адресу изворника итд.

Посебно треба водити рачуна о навођењу датума: наиме, за разлику од штампаних изворника, материјали у електронској форми се често периодично ажурирају, због чега је потребно поред датума првог појављивања на мрежи навести и датум када је материјал преузет. Такође, потребно је навести комплетну Интернет адресу, која укључује следеће податке: адресу протокола (енгл. *access-mode identifier* (e.g., *http, ftp, gopher, telnet, news*), као и адресу сервера и име документа (енгл. *path and file names*). Адресу треба навести у угластим заградама:

<<http://beomundhis.grf.bg.ac.yu>>

Књига и енциклопедија на Интернету

Dickens, Charles. *Great Expectations*. London, 1861. Project Gutenberg. 6 Sept. 1998
<<ftp://ufarchive.cso.uiuc.edu/pub/etext/gutenberg/etext98/grexp10.txt>>.

Eliot, George. *Middlemarch*. London, 1871-72. 6 Sept. 1998
<<http://etext.virginia.edu/subjects/women.html>>.

Листа најчешће коришћених скраћеница у научно/стручној литератури

<i>ca.</i> (<i>circa</i>)	око
<i>cf.</i> (<i>confer</i>)	упореди
<i>en</i> или <i>in</i>	у
<i>et. al.</i>	и други
<i>ib.</i> , <i>ibid.</i> (<i>ibidem</i>)	на истом месту
<i>idem.</i>	исто
<i>infra</i>	испод (упућује на оно што се наводи касније)
<i>loc. cit</i>	наведено место
<i>N. B.</i> (<i>Nota bene</i>)	обратити пажњу
<i>op. cit</i> , <i>obra citada</i>	нав. дело (наведено дело)
<i>p.</i> , <i>pág.</i>	стр. (страна)
<i>pp.</i> , <i>págs.</i>	стр. стране
<i>pass.</i> (<i>passim</i>)	на разним местима
<i>s. a.</i> (<i>sine anno</i>)	без године
<i>s. d.</i> (<i>sine data</i>)	без датума
<i>sic</i>	није скраћеница већ узвик чуђења
<i>supra</i>	горе (упућује на нешто о чему је већ било речи)
<i>v.</i>	види
<i>vol.</i>	том или књига